

Vraždy podle Bayese: není důkaz jako důkaz

Mgr. Halina Šimková

Forenzní disciplíny se zaměřují na zajišťování důkazů při kriminalistickém vyšetřování a jejich interpretaci v soudním řízení.

Pojem “důkaz” je v právu definován obecně jako „cokoli, co může přispět k objasnění projednávané věci“. Tento příspěvek může být samozřejmě velmi rozdílný, a proto si forenzní disciplíny v průběhu své existence vytvořily určité umělé a vágně definované slovní škály, pomocí nichž váhu důkazů vyjadřují. Používání obrátů jako „skupinová identifikace“, „nelze vyloučit“, „završená identifikace“, „je středně pravděpodobné“ apod. je ovšem založeno na ryze intuitivním hodnocení a ve svých důsledcích vede spíše ke zmatení.

Zcela jiný, přirozený a logicky korektní, systém vnesla do forezního světa až analýza DNA. Jí odstartovaná revoluce, která používá elementární nástroj z teorie pravděpodobnosti – Bayesovu větu – už zasáhla i další forenzní obory a zásadním způsobem proměňuje celý interpretační rámec důkazů.

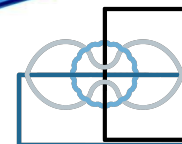
Halina Šimková vystudovala antropologii a genetiku člověka na PŘF UK. Řadu let působila jako kriminalistická znalkyně Kriminalistického ústavu Praha v oblasti DNA analýzy, zaměřuje se na propagaci a zavádění nových postupů hodnocení vědeckých důkazů.

středa 27. března

17:30 v posluchárně T-201

FJFI ČVUT, Trojanova 13

**MATEMATICKÉ
PROBLÉMY
NEMATEMATIKŮ**